

Rad. Peterlin-Petruška :

Bolna Majdica.

Mala Majdica v bolnici
leži bolna v posteljici,
ata ni pri nji, ne mame,
da poljubčka jo, objame.

Zunaj vse že noč pokriva,
vse že spava, vse že sniva.
Majda le ne more spati,
s punčko začne kramoljati:

... S punčko Majda spi, miruje,
v spanju nima nič nadlog,
saj nad njo njen angel čuje,
in z nebes jo gleda Bog.

„Ah, ti moja Zlatka,
punčka kodrolaska,
le polegaš in si skratka
prav brez vsega haska.

Več ne boš brez dela!
Ker ni moje mame,
pa s seboj bom spat te vzela,
da me strah ne vzame!“

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Ljudje.

Vsem ljudem ni moč ustreči,
Vsem ljudem še Bog ne naredi prav.
Ljudje imajo enega Boga, pa ne ene glave.

Ene vrste ljudje radi skupaj leté.
Ljudje veliko govoré in še več lažejo.
Ljudje o ljudeh govorijo, volkovi o volkovih tulijo.

Ljudje pred nami tudi niso bili norci.
Ljudi spoznaš na semnju, ne v cerkvi.

Ljudje se srečujejo, hribi pa ne.
Ljudem, ki visoko stojé, se ne vidi grba.

Še pametni ljudje vodo kalé.
Kogar ljudi ni sram, ta se tudi Boga ne boji.

Kar se dá vragu, ljudem ne rabi.
Ko bi ljudje ne mrlí in se voli ne drlí,
bi svet podrlí.

Ljudje, na katerih trava raste, so najboljši.

Pošteni ljudje — slabi godci.
Pošteni ljudje vode ne kalé.
Veseli ljudje ne zdehajo.
Pobožni ljudje si niso sosedeje.
Pobožni ljudje nimajo ušes.
Učeni ljudje pišejo grdó.
Učenih ljudi otroci so redko dobri.
Le modri ljudje malo govoré.
Mladih ljudi veliko pomrje, stari pa vsi.

Več ljudi se preobjé kot od lakote umre.

Lahko je iz kože drugih ljudi jermena rezati.

Niso vsi ljudje — ljudje.
Drugih ljudi krave zmeraj boljše molzejo.